

Ophævelse havde bevirket en Ophævelse af Prisforskellen mellem fremmed og thyst Korn, men at dette ingenlunde var Tilfældet i de vestlige Provinser, og har som Bevis herfor indsendt de i Bilag 6 anførte Prisopgivelsers fra Haderslev, hvorefter der endnu skulde være en betydelig Prisforskel mellem fremmed og thyst Korn. Endskønt de fra de danske Generalkonsulater i Hamborg og Lübeck indhentede Oplysninger, jfr. Bilag 3 og 4, ikke vise nogen Virkning af Loven af 14de April 1894 paa Kornpriserne, naar man sammenligner Maanederne før med Maanederne efter Lovens Ikrafttræden, er man, om man end ikke ganske kan modbevise Møllerforeningens Paastand om, at der fremdeles er en ret betydelig Prisforskel i det flestvigste imellem fremmed og thyst Korn — dog mest tilbøjelig til at antage, at Prisforskellen mere skyldes lokale Forhold, saasom direkte Indkøb af Møllerne fra Landmændene, hvorved Salgsprovision, Kommissionsgebyr, til Dels Fragtomkostninger osv. spares, og mindre Toldens Indflydelse.“

Toldkommissionen fører her selv Beviyet for, at „Lov af 14de April 1894“ ikke har hævet Kornpriserne i disse Egne (ved deres Bilag 3 og 4); den indrømmer, at den ikke kan modbevise Møllerforeningens Paastand om, at der er en Prisforskel paa indenlandsk og indført Korn, — den gør end ikke noget Forsøg paa at føre et saadant Bevis, medens Møllerforeningen i L. (se oven) har dokumenteret sine Paastande med officielle Noteringer. Møllerforeningen formener derfor, at Kommissionens Flertal ikke har Hjemmel for den Udtalelse, „at det næppe med Føje kan paastås, at der for Djebliffet bestaar en thyst Eksportpræmie for Mel“, og vi hævde, at Mindretallet er uberettiget til at paastå, „at Undersøgelsen, S. 35—44 i Ufd. B. godtgør, at den thyste Eksportpræmie aldeles ikke eksisterer“; Prisen paa Korn i Hannover og Holsten fastslaar netop dens Eksistens.

Møllerforeningen har endvidere paavist, at en Told paa formalede Kornvarer ganske sikkert ikke vil fordyre de finere Brødsorter her i Landet, da Landets Møllere kunne producere det tredobbelte af Landets Forbrug, og den har godtgjort til Evidens, at en Fordyrelse af det daglige Brød er en Umulighed.

En Told paa formalede Kornvarer vil altsaa forhindre den eksportpræmierede Udelæggelse af vort Mølleri, ved at forbeholde danske Møllere Tilvirkningen af de ca. 65 Millioner Pund formalede Kornvarer, der nu indføres. For Kornforterne bliver Forskellen alene den, at Formalingstjenesten, ca. 1 Million Kroner, der nu gaar til Udlandet, ved Tolden vil komme danske Arbejdere til gode, medens Brødet ikke fordyres med en eneste Øre. Da vi kun kræve en Told af midlertidig Varighed, ligger heri en Garanti for dette Forholds Bevarelse.

Vi føle os derfor overbeviste om, at vort Lands lovgivende Forsamling, hvis Op-gave det er at varetage Landets Tarv under Afvejning af de enkelte Samfundsinteresser, vil finde det uforfvarligt at lade en saa rodfæstet og af Naturen berettiget Industri som Mølleindustrien gaa til Grunde, tiltrøds for at der kan ydes den fornødent Værn mod Udelæggelsen, uden at nogens Interesse vil lide derved.

Den 3dje Februar 1897.

S. P. Petersen,
Formand.
Munkø Mølle, Odense.

E. R. Willejen,
Næstformand.
Siborg.

E. Ebbesen,
Sønderstov Mølle.
Bjørrup.

S. T. Saunte,
Maribo.

R. Petersen,
Stenløse Mølle.

Dender.